

உ

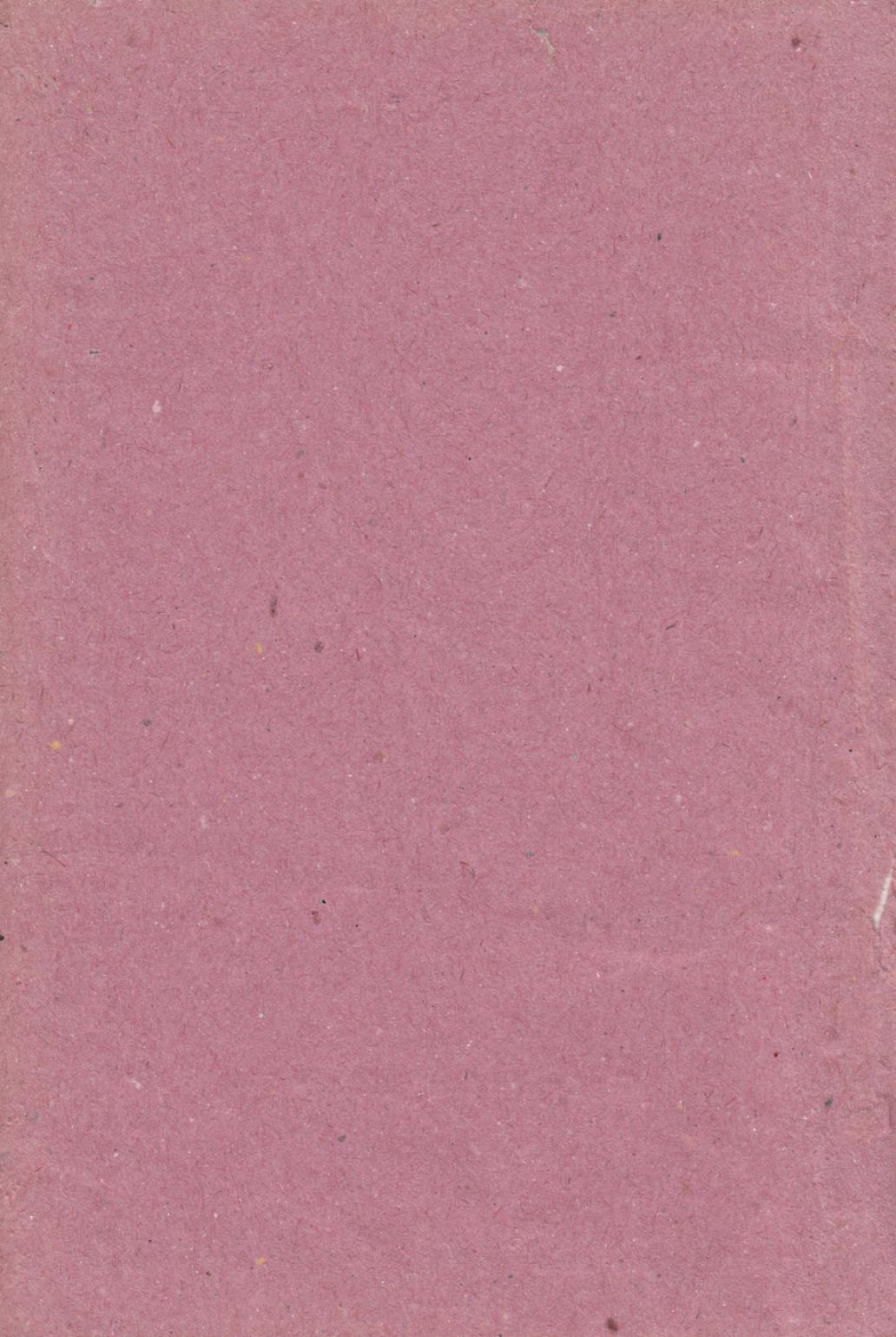
சிவமயம்

சிவஞான போதம்

செட்டியார் பதிப்பகம்

யாழ்ப்பாணம்.

கோனார், செ. சுந்தரம் பிள்ளை

02. 01- 1992

உ

சிவமயம்

மேய்கண்டதேவ நாயனார்

அருளிச் செய்த

சிவஞான போதம்

செட்டியார் பதிப்பகம்

யாழ்ப்பாணம்

1990

முதற்பதிப்பு: சுக்கில ஹுதை மீ
1990 ஜனவரி

வெளியீட்டாசிரியர்:

சி. சிவகுருநாதன் M. A. Dip-in-Ed.

வெளியீட்டாளர்:

பே. சோமசுந்தரம்

அச்சுப்பதிப்பு;

செட்டியார் பதிப்பகம்,

411/1, காங்கேசன்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

பதிப்புரை

சிற்சபேசா! சிவசிதம்பரம்

“இந்தச் சரீரம் நமக்குக் கிடைத்தது, நாம் கடவுளை வணங்கி முத்தியின்பம் பெறும் பொருட்டேயாம்.” (ஸ்ரீலஸ்ரீ நாவலர்)

சைவர்கள் வணங்கும் முழுமுதற் கடவுள் சிவபெருமான். சைவர்கள் முத்தியின்பம் பெறும் பொருட்டு ஒதி, உணர் தற்கு உபகாரமாயுள்ளவை தெய்வத் திருவாளர்களால் திருவாய்மலர்ந்தருளப் பெற்ற திருமுறைகளும், சைவசாத் திரங்களுமேயாம்.

இவற்றைக் காலம், இடம், பொருள், ஏவல்களுக்கேற்ப அவ்வப்போது சிறிது சிறிதாக வெளியிடும் நோக்கங் கொண்ட எளியேம் முதலாவதாகக் கொள்ளப்படும் சிவஞான போதத்தை வெளியிட்டு மகிழ்கிறோம்.

இந்நூல் இவ்வகையில் வெளிவர இடையறாது ஊக்க மளித்து, அச்சத்தாள்களைப் பார்வை செய்து, பாயிரமும் பாடியளித்த சித்தாந்த கலாநிதி வித்துவான் க. கணபதிப் பிள்ளை B. A. அவர்களுக்கு எங்கள் மனம் நிறைந்த நன்றி.

மெய்கண்டதேவர் திருவடி வாழ்க.

சி. சிவகுருநாதன்
வெளியீட்டாசிரியர்

வாழ்த்துரை

சிந்தாந்த சாத்திரத்தின் சிகரமாகும்
 சிறப்புமிகு சிவஞான போத மெய்ந்நூல்
 முத்தாக எம்மனோர்க்குங் கிடைக்கும் வண்ணம்
 முன்னின்று வெளியிட்ட தெய்வத் தொண்டு
 சத்தான சிவதொண்டே இதனைச் செய்த
 சாஸ்புமிகு செட்டியார்நற் பதிப்ப கத்தை
 வைத்தானும் திருமரபை வாழ்த்து கின்றோம்
 வணங்குகின்றோம் வையகமும் நன்றே வாழ்க.

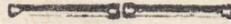
சிவன் அடியார்க்கு அடியவன்
 சித்தாந்த கலாநிதி க. கணபதிப்பிள்ளை

உ
சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிறப்புப் பாயிரம்

மலர்தலை யுலகின் மாயிருள் துமியப்
பலர்புகழ் ஞாயிறு படரி னல்லதைக்
காண்டல் செல்லாக் கண்போல் ஈண்டிய
பெரும்பெயர்க் கடவுளிற் கண்டுண் ணிருள் தீர்ந்
தருந்துயர்க் குரம்பையின் ஆன்மா நாடி
மயர்வற நந்தி முனிகணத் தளித்த
உயர்சிவ ஞான போத முரைத்தோன்
பெண்ணைப் புனல்கூழ் வெண்ணைச் சுவேதவனன்
பொய்கண் டகன்ற மெய்கண்ட தேவன்
பவநனி வன்பகை கடந்த
தவரடி புனைந்த தலைமை யோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்கண்டதேவ நாயனார்

அருளிச்செய்த

சிவஞானபோதம்

பாயிரவியல்

மங்கல வாழ்த்து

கல்லால் நிழன்மலை
வில்லார் அருளிய
பொல்லார் இணைமலர்
நல்லார் புனைவரே.

அவையடக்கம்

தம்மை உணர்ந்து தமையுடைய தன்னுணர்வார்
எம்மை யுடைமை எமையிகழார் — தம்மை
உணரார் உணரார் உடங்கியைந்து தம்மிற்
புணராமை கேளாம் புறன்.

I. பொதுவதிகாரம்

1. பிரமாணவியல்

முதற் சூத்திரம்

அவன் அவள் அதுவெனும் அவைமூ வினைமையிற்
ரேற்றிய திதியே ஒருங்கிமலத் துளதாம்
அந்தம் ஆதி என்மனார் புலவர்.

கருத்துரை :

என்பது சூத்திரம். என்னுதலிற்றே எனின், சங்கார
காரணையுள்ள முதலையே முதலாகவுடைத்து இவ்வுலகம்
என்பதுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

உரைவகை :

இதன் பொழிப்பு உரைத்துக் கொள்க.

வார்த்திகப் பொழிப்பு

முதல் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

ஈண்டு, உளதாய் ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்றென்று சுட்டப்
பட்ட பிரபஞ்சம் உற்பத்தி திதி நாசமுடைத்தென்றது.

ஏது :

தோற்றமும் ஈறும் உள்ளதன்பாலே கிடத்தலின்.

உதாரணம் :

பூதாதி ஈறும் முதலுந் துணையாகப்
பேதாய் திதியாகும் பெற்றிமையின் - ஓதாரோ
ஒன்றென்றிற் ரேன்றி உளதாய் இறக்கண்டும்
அன்றென்றும் உண்டென்ன ஆய்ந்து.

இரண்டாம் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

இனி ஒருங்கின சங்காரத்தினல்லது உற்பத்தியில்லை
யென்றது.

ஏது :

இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையின், உள்ளதற்குச் செய்
வோரின்றிச் செய்வின் யின்மையின்.

உதாரணம் :

இலயித்த தன்னிலை யித்ததாம வத்தால்
இலயித்த வாறுளதா வேண்டும் — இலயித்த
தத்திதியி லென்னின் அழியா தவையழிவ
தத்திதியும் ஆதியுமாம் அங்கு.

வித்துண்டா மூல முளைத்தவா தாரகமாம்
அத்தன்தாள் நிறறல் அவர்வினையால் - வித்தகமாம்
வேட்டுவனும் அப்புழுப்போல் வேண்டுருவைத்தான்
கொடுத்துக்
கூட்டானே மண்போற் குளிர்ந்து.

நோக்காது நோக்கி நொடித்தன்றே காலத்திற்
றாக்காது நின்றுளத்திற் கண்டிறைவன் - ஆக்காதே
கண்ட நனவுணர்விற் கண்ட கனவுணரக்
கண்டவனின் இற்றின்றாங் கட்டு.

மூன்றாம் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

இனிச் சங்காரமே முதலென்றது.

ஏது :

கட்டுணர்வாகிய பிரபஞ்சம் கட்டுணர்வின்றி நின்ற
சங்காரத்தின் வழியல்லது சுதந்திரமின்றி நிறறலான்.

உதாரணம் :

ஒன்றலா ஒன்றால் உளதாகி நின்றவா
ரென்றலா ஒன்றில்அவை ஈரூதல் - ஒன்றலா
ஈறே முதல்அதனின் ஈறலா ஒன்றுபல
வாறே தொழும்பாகும் அங்கு.

இரண்டாம் சூத்திரம்

அவையே தானே யாய்இரு வினையிற்
போக்கு வரவு புரிய ஆணையின்
நீக்க மின்றி நிற்கு மன்றே.

கருத்துரை :

என்பது சூத்திரம். என்னுதலிற்றே எனின், புனருற்
பவம் வருமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

வார்த்திகம்

முதல் அதிகரணம்

மெற்கோள் :

ஈண்டு, இவ்வாள்மாக்கள் பலவும் முதல்வன் தானே
யாய் நிற்குமென்றது.

ஏது :

அத்துவிதமென்ற சொல்லானே ஏகமென்றில், ஏக
மென்று சுட்டுவதுண்மையின், அத்துவிதமென்ற சொல்லே
அன்னிய நாத்தியை யுணர்த்துமாயிட்டு.

உதாரணம் :

கட்டும் உறுப்புங் கரணழங் கொண்டுள்ளம்
இட்டதொரு பேரழைக்க என்னென்றும் - கொட்டி
அவன்உளமா கில்லான் உளம்அவனு மாட்டா
தவனுளமாய் அல்லனுமாம் அங்கு.

ஒன்றென்ற தொன்றேகாண் ஒன்றே பதிபசுவாம்
ஒன்றென்ற நீபாசத் தோடுகாண் - ஒன்றின்றால்
அக்கரங்கள் இன்றும் அகர உயிரின்றேல்
இக்கிரமத் தென்னும் இருக்கு.

பண்ணையும் ஓசையும் போலப் பழமதுவும்
எண்ணும் சுவையும்போல் எங்குமாம் - அண்ணல்தாள்
அத்துவித மாதல் அருமறைகள் ஒன்றென்றோ
தத்துவித மென்றறையும் ஆங்கு.

அரக்கொடு சேர்த்தி யணைத்தஅக் கற்போல்
உருக்கி உடங்கியைந்து நின்று - பிரிப்பின்றித்
தானே உலகாம் தமிழேன் உளம்புகுதல்
யானே யுலகென்பன் இன்று.

இரண்டாம் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

இனி, இவ்வான்மாக்களுக்கு இருவினை முதல்வனான
யின் வருமென்றது.

ஏது :

ஒரு நகரியைக் காப்பான் பாடிக்காவலிட்டாங்கு அவை
அவனதாக்கினை யாகலான்.

உதாரணம் :

உள்ளதே தோற்ற உயிரணையும் அவ்வுடலின்
உள்ளதாம் முற்செய்வினை உள்ளடைவே - வள்ளலவன்
செய்பவர் செய்திப் பயன்வினைக்குஞ் செய்யேபோற்
செய்வன் செயலனையா சென்று.

அவ்வினையைச் செய்வதனில் அவ்வினைஞர் தான்சென்றங்
கவ்வினையைக் காந்த பசாசம்போல் - அவ்வினையைப்
பேராமல் ஊட்டும் பிரானின் நுகராரேல்
ஆர்தாம் அறிந்தனைப்பார் ஆங்கு.

நெல்லிற் குமியும் நிகழ்செம்பி னிற்களிம்பும்
சொல்லிற் புதிதன்று தொன்மையே - வல்லி
மலகன்மம் அன்றுளவாம் வள்ளலாற் பொன்வாள்
அலர்சோகஞ் செய்கமலத் தாம்.

மூன்றாம் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

இனி, இவ்வான்மாக்கள் மாறிப்பிறந்து வருமென்றது.

ஏது :

தோற்றமு மீறும் உள்ளதற் கல்லது உளதாதல் இன்மையான்.

உதாரணம் :

கண்ட நனைவக் கனவுணர்வில் தான்மறந்து
விண்படர்ந்தத் தூடு வினையினுற் — கன்செவிகெட்.
டுள்ளதே தோற்ற உளம்அணுவாய்ச் சென்றுமனந்
தள்ள விழுங்கருவிற் றுன்.

அரவுதன் தோலுரிவும் அக்கனவும் வேறு
பரகாயம் போய்வரும்ப் பண்பும் — பரவிற்
குடாகாய ஆகாயக் கூத்தாட்டாம் என்ப
தடாதுள்ளம் போமா றது.

நான்காம் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

இனி, நீக்கமின்றி நிற்குமன்றே யென்றது.

ஏது :

அவன் ஏகானேகம் இரண்டுமின்றிச் சருவவியாபியாய்
நிற்றலான்.

உதாரணம் :

எங்குமுள்ளன் என்றளவை ஒன்றன் றிரண்டென்னில்
எங்கு முள்ளன் றெவற்றெவனும் — அங்கண்
அவையவ னன்றில்லைப் பொன்னொளிபோல் ஈசன்
அவையுடைமை ஆளாந்நாம் அங்கு.

முன்றும் சூத்திரம்

உளதில தென்றலின் எனதுட லென்றலின்
ஐம்புலன் ஒடுக்க மறிதலிற் கண்படில்
உண்டி வினை யின்மையின் உணர்த்த வுணர்தலின்
மாயா இயந்திர தனுவினுள் ஆன்மா.

கருத்துரை :

என்பது சூத்திரம். என்னுதலிற்றோ எனின், ஆன்மப்
பிரகாசம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

வார்த்திகப் பொழிப்பு

முதல் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

சுண்டு, இலதென்றலின் ஆன்மா உளதென்றது.

ஏது :

எவற்றினையும் அன்றன்று என விட்டு ஆன்மா இல
தென்று நிற்பது உளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம்
என்றது.

உ தாரணம் :

அன்றன் றெனநின் றனைத்தும்விட் டஞ்செழுத்தாய்
நின்றொன் றுளததுவே நீஅனைத்தும் - நின்றின்று
தர்ப்பணம்போற் காட்டலாற் சார்மாயை நீயல்ல
தற்பரமும் அல்ல தனி.

இரண்டாம் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

இனி, எனதுடலென்றலின் ஆன்மா உளதென்றது.

என்பதி என்மனை என்றூற் போல, என்கை என்கால்
என நிற்பதுளதாகலின், அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.
உதாரணம் :

எனதென்ற மாட்டின் எனதலா தென்னு
துனதலா துன்கைகால் யாக்கை - எனதென்றும்
என்னறிவ தென்றும் உரைத்துநீ நிற்காண்
உன்னிலவை வேறும் உணர்.

மூன்றும் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

இனி, ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மாவுள தென்றது.

ஏது :

ஐம்புலனாகிய சத்த பரிச ரூப ரச கந்தங்களை இந்திரி
யங்கள் ஒன்றறிந்த தொன்றறியாமையின் இவ்வைந்தினாலும்
ஐம்பயனு மறிவதுளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம்
என்றது.

உதாரணம் :

ஒன்றறிந்த தொன்றறியா தாகி உடல்மன்னி
அன்றும் புலனாய அஞ்செழுத்தை - ஒன்றறிதல்
உள்ளதே யாகில் அதுநீ தனித்தனிகண்
டுள்ளலவை யொன்றல்லை ஓர்.

நான்காம் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

இனி, ஒடுக்கமறிதலின் ஆன்மா உளது என்றது.

ஏது :

நனவின்கண் கனவு கண்டாமென்றும் கண்டில மென்றும்
நிற்பதுளதாகலின், அதுவே அவ்வான்மாவா மென்றது.

உதாரணம் :

அவ்வுடலின் நின்றயிர்ப்ப ஐம்பொறிகள் தாங்கிட்ப்பச்
செவ்விதின் அவ்வுடலிற் சென்றடங்கி - அவ்வுடலின்
வேறென்று கொண்டு வினையாடி மீண்டதனை
மாறலுடல் நீயல்லை மற்று.

ஐந்தாம் அதிகாரணம்

மேற்கோள் :

இனிக் கண்படில் உண்டி வினையின்மையின் ஆன்மா உளது என்றது.

ஏது :

ஒடுங்கினவிடத்து இன்பத்துன்பம் சீவனம் பிரகிருதிக்கின்மையின். ஒடுங்காதவிடத்து இன்பத்துன்பம் சீவியா நிற்பதுளதாகலின், அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

உதாரணம் :

கண்டறியும் இவ்வுடலே காட்டொடுங்கக் காணாதே உண்டி வினையின்றி உயிர்த்தலாற் - கண்டறியும் உள்ளம்வே றுண்டாய் ஒடுங்கா தூடல்நண்ணில் உள்ளதாம் உண்டிவினே யுன்.

ஆறாம் அதிகாரணம்

மேற்கோள் :

இனி, உணர்த்த உணர்தலின் ஆன்மா உளது என்றது.

ஏது :

அவன் அறிந்தாங் கறிவன் என்றறிவிக்க அறிந்து உபதேசியாய் நிற்பதுளதாகலின், அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

உதாரணம் :

அறிந்தும் அறிவதே யாயும் அறியா
றிந்ததையும் விட்டங் கடங்கி — அறிந்த
ததுஅறிவும் அன்றாகும் மெய்கண்டான் ஒன்றின்
அதிவதுதான் என்னும் அகம்.

ஏழாம் அதிகாரணம்

மேற்கோள் :

இனி, மாயாஇயந்திர தனுவினுள் ஆன்மா உளது என்றது.

ஏது :

அவைதாம் வெவ்வேறு பெயர்பெற்று நின்றலான்.

உதாரணம் :

கலையாதி மண்ணந்தங் காணில்அவை மாயை
நிலையாவாம் தீபமேபோல — அலையாமல்
ஞானத்தை முன்னுணர்ந்து நாடில்அது தனுவாம்
தானத்தின் வேறாகுந் தான்.

2. இலக்கணவியல்:

நான்காம் சூத்திரம்

அந்தக் கரணம் அவற்றினென் றன்றவை
சந்தித்த தான்மாச் சகசமலத் துணரா
தமைச்சர சேய்ப்பநின் றஞ்சவத் தைத்தே.

கருத்துரை :

என்பது சூத்திரம். என்னுதலிற்றே வெனின், இதுவுமது.

வார்த்திகப் பொழிப்பு

முதல் அதிகரணம்

மேற்கோள் ;

ஈண்டு, இவ்வான்மாவாவது, அந்தக்கரணங்களாயுள்ள
மனோபுத்தி யகங்கார சித்தங்களிலொன்றன்றென்றது.

ஏது :

அவைதாம் பிரகாசமாய் நின்றே அப்பிரகாசமாய் நின்ற
லான்.

உதாரணம் :

மனமாதி யாலுணர்தல் மன்னு புலன்கள்
மனமாதி மன்புலனின் அல்லன் - மனமேல்
உதித்தொன்றை உள்ளம் உணர்தல் அதனில்
உதிக்குங் கடற்றிரையை யொத்து.

சிந்தித்தாய்ச் சித்தம் தெளியாதாய் ஆங்காரம்
புந்தியாய் ஆய்ந்து மனமாகிப் - பந்தித்து
வெவ்வேறு தானே துணிந்துள்ளம் இவ்வேறும்
அவ்வேறும் போதுபோல் ஆங்கு.

அகார உகாரம் அகங்காரம் புத்தி
மகாரம் மனம்சித்தம் விந்துப் - பகாதிவற்றை
நாதம் உளவடிவாம் நாடிற் பிரணவமாம்
போதம் கடற்றிரையே போன்று.

எண்ணில வோங்காரத் தீசர் சதாசிவமாம்
நண்ணிய விந்துவொடு நாதத்துக் - கண்ணிற்
பகரயன்மா லோடு பரமன் அதிதெய்வம்
அகரஉக ரம்மகரத் தாம்.

இரண்டாம் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

இனி, இவ்வான்மாச் சகச மலத்தினால் உணர்வின்றென்றது.
ஏது :

அதுதான் ஞானதி3ராதகமாய் மறைத்துக்கொடு நிற
றலான்.

உதாரணம் :

மாயா தனுவிளக்கா மற்றுள்ளங் காணாதேல்
ஆயாதாம் ஒன்றை அதுவதுவாய் - வியாத
வன்விதனைத் தன்னுள் மறைத்தொன்றும் காட்டம்போல்
தன்னைமலம் அன்றனைதல் தான்.

மூன்றாம் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

இனி, இவ்வான்மாச் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ்சமுத்தி
துரியந் துரியாதீதமாயுள்ள பஞ்சாவத்திகளாய் நிற்கும்
என்றது.

ஏது :

அதுதான் மல சொருபத்தின் மறைந்து அருப சொருபி
யாய் நிறறலான்.

உதாரணம் :

ஒன்றனையா மூலத் துயிரணையும் நாடியினிற்
சென்றனையும் சித்தம் இதயத்து - மன்றவே
ஐயைந்தாம் நன்னுதலிற் கண்டத்து வாக்காதி
மெய்யாதி விட்டகன்று வேறு.

இலாடத்தே சாக்கிரத்தை எய்திய உள்ளம்
இலாடத்தே ஐந்தவத்தை எய்தும் - இலாடத்தே
அவ்வவ இந்திரியத் தத்துறைகள் கண்டதுவே
அவ்வவற்றின் நீங்கலது ஆங்கு.

ஐந்தாம் சூத்திரம்

விளம்பிய உள்ளத்து மெய்வாய் கண்மூக்
களந்தறிந் தறியா ஆங்கவை போலத்
தாந்தம் உணர்வின் தமிழருள்
காந்தங் கண்ட பசாசத் தவையே.

கருத்துரை :

என்பது சூத்திரம். என்னுதலிற்றே எனின், இவ்வான்
மாக்களிடத்துத் தமது முதலுபகாரம் உணர்த்துதல் நுத
லிற்று.

வார்த்திகப் பொழிப்பு
முதல் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

கண்டு, ஐயுணர்வுகள் ஆன்மாவால் உணரும் என்றது.

ஏது :

அவற்றினால் ஆன்மா ஒற்றித்துக் காணினல்லது அவை
ஒன்றையும் விடயியாவாகலான்.

உதாரணம் :

ஐம்பொறியை ஆண்டங் கரசாய் உளம்நிற்ப
ஐம்பொறிகள் உள்ளம் அறியாவாம் - ஐம்பொறியிற்
காணுதேற் காணுது காணுமுளங் காணுதேற்
காணுகண் கேளா செவி.

இரண்டாம் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

இனி, இதுவுந் தமது முதலாலே உணரும் என்றது.

ஏது :

இவ்வான்மாத் தன்னாலே உணரும் இந்திரியங்களைப்
போலத் தானுந் தன்னை உணராது நின்றலான்.

உதாரணம் :

மன்னுசிவன் சன்னிதியின் மற்றுலகஞ் சேட்டித்த
தென்னு மறையின் இயல்மறந்தாய் - சொன்னசிவன்
கண்ணு உளம்வினையாற் கண்டறிந்து நிற்குங்காண்
எண்ணுன் சிவன்அசத்தை இன்று.

வெய்யோன் ஒளியில் ஒடுங்கி விளங்காது
வெய்யோனை யாகாத மீன்போல - மெய்யவனிற்
கண்டுக்கேட் டுண்டயிர்த் துற்றறியும் ஐம்புலனைக்
கண்டுடனாய் மன்னுதலைக் காண்.

அருளுண்டாம் ஈசற் கதுசத்தி யன்றே
அருளும் அவனன்றி இல்லை - அருளின்
றரனன்றே இல்லை அருட்கண்ணார் கண்ணுக்
கிரவிபோல் நிற்குமரன் ஏய்ந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறஞ் சூத்திரம்

உணருரு அசத்தெனின் உணரா தின்மையின்
இருதிற னல்லது சிவசத் தாமென
இரண்டு வகையின் இசைக்குமன் னுலகே.

கருத்துரை :

என்பது சூத்திரம். என்னுதலிற்றே எனின், சத்தும்
அசத்தும் வரைசெய் துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

வார்த்திகப் பொழிப்பு

முதல் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

ஈண்டு, அறிவினல் அறியப்பட்ட சுட்டு அசத்தென்றது.

ஏது :

அவை தாம் பிரகாசமாய் நின்றே அப்பிரகாசமாய்
நிற்றலான்.

உதாரணம் :

அசத்தறியாய் கேள்நீ அறிவறிந்த எல்லாம்
அசத்தாகும் மெய்கண்டான் ஆயின் — அசத்தலாய்
நீரில் எழுத்தும் நிகழ்கனவும் பேய்த்தேரும்
ஓரின்அவை இன்றாமா ரெப்பு.

இரண்டாம் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

இனி, இவ்விரண்டு தன்மையுமின்றி, வாக்கு மனதீத
கோசரமாய் நின்ற அதுவே சத்தாயுள்ள சிவம் என்று
உணரற்பாற்று.

ஏது :

பிரகாசத்தினுக்குப் பிரகாசிக்க வேண்டுவதின்மை
யானும், அப்பிரகாசத்தினுக்குப் பிரகாசம் இன்மையானும்

உதாரணம் ;

எண்ணிய சத்தன் றசத்தன்றும் என்றூல்என்
கண்ணி உளதென்றல் மெய்கண்டான் - எண்ணி
அறிய இரண்டாம் அசத்தாதல் சத்தாம்
அறிவறியா மெய்சிவன்தா ளாம்.

உணர்ப அசத்தாதல் ஒன்றுணரா தொன்றை
உணரும்நீ தானுணரா யாயின் - உணருமுனிற்
ருவிரண்டாம் மெய்கண்டான் தன்னு லுணர்தலாற்
ருவிரண்டாய்க் காணுன் றமி.

பாவகமேல் தானசத்தாம் பாவனா தீதமெனிற்
பாவகமாம் அன்றென்னிற் பாழதுவாம் - பாவகத்தைப்
பாவித்தல் தானென்னிற் பாவகமாம் தன்னருளாற்
பாவிப் பதுபரமில் பாழ்.

அறிய இரண்டல்லன் ஆங்கறிவு தன்னால்
அறியப் படான்அறிவி னுள்ளான் - அறிவுக்குக்
காட்டாகி நின்றானைக் கண்ணறியா மெய்யென்னக்
காட்டா தறிவறிந்து கண்டு.

அதுவென்னு மொன்றன் றதுவன்றி வேறே
அதுவென் றறியறிவு முண்டே - அதுவென்
றறிய இரண்டல்லன் ஆங்கறிவுள் நின்றல்
அறியுமறி வேசிவமு மாம்.

தருச்சிற்றம்பலம்

II. உண்மை அதிகாரம்

3. சாதன வியல்

ஏழாம் சூத்திரம்

யாவையும் சூனியம் சத்தெதி ராகலிற்
சத்தே அறியா தசத்தில தறியா
திருதிறன் அறிவுள திரண்டலா வான்மா.

கருத்துரை :

என்பது சூத்திரம். என்னுதலிற்றோ எனின், மேலதற்
கோர் புறண்டையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

வார்த்திகப் பொழிப்பு

முதல் அதிகரணம்

மேற்கோள் ;

ஈண்டுச் சத்தினிடத்து அசத்துப் பிரகாசியா தென்றது.

ஏது :

மெய்யினிடத்துப் பொய் அப்பிரகாசமாய் நின்றலான்.

உதாரணம் :

அன்னியமி லாமை யரற்கொன் றுணர்வின்ரும்
அன்னியமி லான்அசத்தைக் காண்குவனேல் - அன்னியமாக்
காணன் அவன்முன் கதிர்முன் னிருள்போல
மாண அசத்தின்மை மற்று.

இரண்டாம் அதிகரணம்

மேற்கோள் ;

இனி, அசத்தினுக்கு உணர்வின்று என்றது.

ஏது :

அது தான் நிருபிக்கில் இன்றாகலான்.

உதாரணம் :

பேய்த்தேர்நீ ரென்றுவரும் பேதைக்கு மற்றணைந்த
பேய்த்தேர் அசத்தாகும் பெற்றிமையின் - வாய்த்ததனைக்
கண்டுணர்வார் இவ்வழியிற் காணும் அசத்தின்மை
கண்டுணர்வார் இல்லதெனக் காண்.

மூன்றும் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

இனி, இருதிறன் அறிவுள திரண்டலா ஆன்மா என்றது

ஏது :

இவ்விரண்டினையும் அறிவதாய், உபதேசியாய் நின்ற
அவ்வறிவு இரண்டன்பாலும் உளதாயுள்ள அதுவே அவ்
வான்மாவாம் என்றது.

உதாரணம் ;

அருவருவந் தான்அறிதல் ஆயிழையாய், ஆன்மா
அருவுருவம் அன்றாகும் உண்மை - அருவுருவாய்த்
தோன்றியுடன் நில்லாது தோன்றாது நில்லாது
தோன்றல் மலர்மணம்போல் தொக்கு.

மயக்கம துற்றும் மருந்திற் றெளிந்தும்
பெயர்த்துணர்நீ சத்தாகாய் பேசில் - அசத்துமலை
நீயறிந்து செய்வினைகள் நீயன்றி வேறசத்துத்
தானறிந்து துய்யாமைதான்.

மெய்ஞ்ஞானந் தன்னில் விளையா தசத்தாதல்
அஞ்ஞானம் உள்ளம் அணைதல்காண் - மெய்ஞ்ஞானம்
தானே உளஅன்றே தண்கடல்நீர் உப்புப்போல்
தானே உளம்உளவாய்த் தான்.

எட்டாம் சூத்திரம்

ஐம்புல வேடரின் அயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத்
தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினில் உணர்த்தவிட்
டன்னிய மின்மையின் அரன் கழல் செலுமே.

கருத்துரை :

என்பது சூத்திரம். என்னுதலிற்றே எனின். ஞானத்
தினை உணரும் முறைமையினை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

வார்த்திகப் பொழிப்பு

முதல் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

ஈண்டு, இவ்வான்மாக்களுக்கு முற்செய் தவத்தான்
ஞானம் நிகழும் என்றது.

ஏது :

மேற்சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்துழி நன்னெறி
யாகிய ஞானத்தைக் காட்டியல்லது மோட்சத்தைக் கொடா
ஆகலான்.

உதாரணம் :

தவஞ்செய்தார் என்றுந் தவலோகஞ் சார்ந்து
பவஞ்செய்து பற்றறுப்பா ராகத் — தவஞ்செய்த
நற்சார்பில் வந்துதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலைக்
கற்றார்குழ் சொல்லுமாங் கண்டு.

பசித்தண்டு பின்னும் பசிப்பானை ஒக்கும்
இசைத்து வருவினையில் இன்பம் — இசைத்த
இருவினை ஒப்பில் இறப்பில் தவத்தான்
மருவுவமை ஞானத்தை வந்து.

இரண்டாம் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

இனி, இவ்வான்மாக்களுக்குத் தமது முதல் தானே குருவுமாய் உணர்த்தும் என்றது.

ஏது :

அவன் அன்னியமின்றிச் சைதன்சிய சொரூபியாய் நிற்பவன்.

உதாரணம் :

மெய்ஞ்ஞானந் தானே விளையும் விஞ்ஞானகலர்க்
கஞ்ஞான அச்சகலர்க் கக்குருவாய் - மெய்ஞ்ஞானம்
பின்னுணர்த்து மன்றிப் பிரளயா கலருக்கு
முன்லுணர்த்துந் தான்குருவாய் முன்.

அறிவிக்க அன்றி அறியா உளங்கள்
செறியுமாம் முன்பின் குறைகள் - நெறியிற்
குறையுடைய சொற்கொள்ளார் கொள்பவத்தின் வீடென்
குறைவில் சகன்குழ்கொள் பவர்க்கு.

இல்லா முலைப்பாலும் கண்ணீரும் ஏந்திழைபால்
நல்லாய் உளவாமால் நீர்நிழல்போல் - இல்லா
அருவாகி நின்றானே யாரறிவார் தானே
உருவாகித் தோன்றானேல் உற்று.

மூன்றாம் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

இனி, இவ்வான்மாக்கள் ஐயுணர்வுகளான் மயங்கித்
தம்மையுணரா என்றது.

ஏது :

அவை தாம் பளிங்கிலிட்ட வன்னம் போற் காட்டிற்
றைக் காட்டி நின்றவான்.

உதாரணம் :

பன்னிறங் காட்டும் படிகம்போல் இந்திரியம்
தன்னிறமே காட்டுந் தகைநினைந்து - பன்னிறத்துப்
பொய்ப்புலனை வேறுணர்ந்து பொய்பொய்யாமெய்
மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாம் வேறு. [கண்டான்

நான்காம் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

இனி, இவ்வான்மாத் தன்னை இந்திரியத்தின் வேறுவான்
காணவே, தமது முதல் சீபாதத்தையணையும் என்றது.

ஏது :

ஊசல் கயிறற்றால் தாய் தரையேயாந் துணையான்.

உதாரணம் :

சிறைசெய்ய நின்ற செழும்புனலின் உள்ளம்
சிறைசெய் புலனுணர்விற் றீர்ந்து -- சிறைவிட்
டலைகடலிற் சென்றடங்கும் ஆறுபோல் மீளா
துலைவில்அரன் பாதத்தை உற்று.

எவ்வுருவுந் தானென்னில் எய்துவார் இல்லேதாள்
இவ்வுருவின் வேறேல் இறையல்லன் - எவ்வுருவும்
கண்போல் அவயவங்கள் காணாஅக் கண்ணில்லார்
கண்பேறே காணக் கழல்.

ஐம்பொறியின் அல்லையெனும் அந்த தரசிவனை
ஐம்பொறியை விட்டங் கணைசகலன் - ஐம்பொறியின்
நீங்கான்நீர்ப் பாசிபோல் நீங்குமல கன்மம்வரின்
நீங்கானே நீங்கு நினைந்து.

ஒன்பதாம் சூத்திரம்

ஊனக்கண் பாசம் உணராப் பதியை
ஞானக் கண்ணினிற் சிந்தை நாடி
உராத்துணைத் தேர்த்தெனப் பாசம் ஒருவத்
தண்ணிமுலாம் பதிவிதி எண்ணுமஞ்செழுத்தே

கருத்துரை:

என்பது சூத்திரம். என்னுதலிற்றே எனின். ஆன்மகத்தி.
பண்ணுமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

வார்த்திகப் பொழிப்பு

முதல் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

ஈண்டு, அம்முதலை ஞானக் கண்ணினாலே காண்க என்றது.

ஏது :

அவன் வாக்குமனஞ்சீத கோசரமாய் நின்றலான்.

உதாரணம் :

நாடியோ என்போ நரம்புசிக் கோழையோ
தேடி எனையறியேன் தேர்ந்தவகை - நாடிஅரன்
றன்னாலே தன்னையுங் கண்டு தமைக்காணர்
என்ன மெனவறிவார் இன்று.

காட்டிய கண்ணே தனைக்காணு கண்ணுக்குக்
காட்டாய உள்ளத்தைக் கண்காணு - காட்டிய
உள்ளந் தனைக்காணு உள்ளத்தின் கண்ணாய்
கள்வன்றான் உள்ளத்திற் காண்.

இரண்டாம் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

இனி, அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை அசத்தென்று காண உதைய் நிற்பது ஞானசொரூபமென்றுரைப்பாற்று.

உதாரணம் :

நிர்க்குணமாய் நின்மலமாய் நித்தியா னந்தமாய்த்
தற்பரபாய் நின்ற தனிமுதல்வன் - அற்புதம்போல்
ஆன அறிவாய் அளவிறந்து தோன்றானே
வானே முதல்களையின் வந்து.

சுட்டி யுணர்வதனைச் சுட்டி யசத்தென்னச்
சுட்ட இனியுளது சத்தேகாண் - சுட்டி
உணர்ந்தநீ சத்தல்லை உண்மையைத் தைவம்
புணர்ந்ததனற பொய்விட்டுப் போம்.

கண்டதை அன்றன் றெனவிட்டுக் கண்டசத்தாய்
அண்டனை ஆன்மாவில் ஆய்ந்துணரப் - பண்டனைந்த
உணந்ததைத் தான்விடுமா றுத்தமவின் ஒண்கருட
சானத்தில் தீர்விடம்போல் தான்,

மூன்றாம் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

இனி, இவ்விடத்து சிபஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி உச்சரிக்க என்றுது.

எது :

இவ்வாள்மாக்களுக்கு ஞானம் பிரகாசித்தும் அஞ்ஞானத்தை வேம்புதின்ற புழுப்போல நோக்கிற்றை நோக்கி நிற்குமாகலின், அது நீக்குதற்கெனக் கொள்க.

உதாரணம் :

அஞ்செழுத்தால் உள்ளம் அரனுடைமை கண்டரனை அஞ்செழுத்தால் அர்ச்சித் தியயத்தில் - அஞ்செழுத்தால் குண்டலியிற் செய்தோமங் கோதண்டஞ் சானிக்கில் அண்டஞ் சேடனும் அங்கு.

இந்துவிற் பானுவிலி ராகுவைக் கண்டாங்குச் சிந்தையிற் காணிற் சிவன்கண்ணை - முந்தவே காட்டாக்கிற் றேன்றிக் ஈனல்சேர் இரும்பென்ன ஆட்டாணம் ஓதஞ் செழுத்து.

மண்முதல் நாளமலர் வித்தை கலாரூபம் எண்ணிய ஈசர் சதாசிவமும் - நண்ணிற் கலையுருவாம் நாதமாஞ் சத்திஅதன் கண்ணும் நிலையதிலாம் அச்சிவன்தாள் நேர்.

4. பயனியல் :

பத்தாம் சூத்திரம்

அவனே தானே யாகிய அந்நெறி
ஏக னாகி இறைபணி நிற்க
மலமாயை தன்னொடு வல்வினை யின்றே.

கருத்துரை :

என்பது சூத்திரம். என்னுதலிற்றே எனின், பாசட்சயம்
பண்ணுமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

வார்த்திகப் பொழிப்பு

முதல் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

ஈண்டுப் பரமேசுரன் இவ்வான்மாவாய் நின்ற முறை
மையான் அவனிடத் தேகனாகி நிற்கவென்றது.

ஏது :

அவ்வாறு நிற்கவே யான் என தென்னுஞ் செருக்கற்று
அவனது சீபாதத்தை யணையுமாகலான்.

உதாரணம் :

நானவனென் றெண்ணினர்க்கும் நாடுமுளம் உண்டாதல்
தானெனஒன் றின்றியே தானதுவாய் - நானெனவொன்
றில்லென்று தானே எனுமவரைத் தன்னடிவைத்
தில்லென்று தானும் இறை.

இரண்டாம் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

இனி, இறைபணி வழுவாது நிற்க வென்றது.

ஏது :

அவனருளாலல்லது ஒன்றையுஞ் செய்யானாகவே, அஞ்ஞானகன்மம் பிரவேசியாவாகலான்.

உதாரணம் :

நாமல்ல இந்திரியம் நம்வழியின் அல்லவழி
நாமல்ல நாமும் அரனுடைமை - யாமென்னில்
எத்தனுவில் நின்றும் இறைபணியார்க் கில்லைவினை
முற்செய்வினை யுந்தருவான் முன்.

சார்ந்தாரைக் காத்தல் தலைவர் கடனாதல்
சார்ந்தாரைக் காத்தும் சலமிலனாய்ச் - சார்ந்தடியார்
தாந்தானாச் செய்துபிறர் தங்கள்வினை தான்கொடுத்தல்
ஆய்ந்தார்முன் செய்வினையும் ஆங்கு.

இங்குளி வாங்குங் கலம்போல ஞானிபால்
முன்செய் வினைமாயை மூண்டிடினும் - பின்செய்வினை
மாயையுடன் நில்லாது மற்றவன்றான் மெய்ப்பொருளே
ஆயஅத னுல்உணரும் அச்சு.

நண்ணனல் வேவாத நற்றவர் தம்மினும்
பண்ணமர மாச்செலுத்தும் பாகரினும் - எண்ணி
அரனடி ஓப்பவர் ஐம்புலனிற் சென்றும்
அவர்திறல் நீங்கார் அதற்கு.

சதசத்தாம் மெய்கண்டான் சத்தருளிற் காணின்
இதமித்தல் பாசத்தில் இன்றிக் - சுதமிக்
கெரிகதிரின் முன்னிருள்போல் ஏலா அசத்தின்
அருகணையார் சத்தணைவார் ஆங்கு.

பதினென்றும் சூத்திரம்

காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டும் உளம்போல்
காண உள்ளத்தைக் கண்டு காட்டலின்
அயரா அன்பின் அரன்கழல் செலுமே.

கருத்துரை :

என்பது சூத்திரம். என்னுதலிற்றே எனின்.
பரமேசுரனது சீபாதங்களை யணையுமா றுணர்த்துதல் நுநலிற்று.

வார்த்திகப் பொழிப்பு ;

முதல் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

ஈண்டு, அவனும் அவற்றது விடயத்தை உணரும் என்றது.

ஏது :

இவ்வான்மாக்கள் அவனையின்றி யமைந் தொன்றையும்
விடயியாவாகலான்.

உதாரணம் ;

ஐந்தையும் ஒக்க உணரா தவற்றுணர்வ
தைந்தையும்போல் நின்றுணரும் ஆகலான் - ஐந்தினையும்
ஒன்றென்றூப் பார்த்துணர்வ துள்ளமே எவ்வுலகும்
ஒன்றென்றூப் பார்க்கும் உணர்ந்து.

ஏகமாய் நின்றே யினையடிகள் ஒன்றுணரப்
போகமாய்த் தான்வினைந்த பொற்பினான் - ஏகமாய்
உள்ளத்தின் கண்ணான் உள்ளுவார் உள்கிறறை
உள்ளத்தாற் காணுதே உற்று.

இரண்டாம் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

இனிப் பத்தியினான் மறவாதேத்த அவனது சீபாதத்தை யணையுமென்றது.

ஏது ;

அவன் அன்னியமின்றிச் செய்வோர் செய்திப் பயன் விளைத்து நின்றலான்.

உதாரணம் :

அருக்கன்றேர் நிற்பினும் அல்லிருளை காணார்க்
கிருட்கண்ணை பாசத்தார்க் கீசன் - அருட்கண்ணை
பாசத்தை நீக்கும் பகலலர்த்துந் தாமரைபோல்
நேசத்திற் றன்னுணர்ந்தார் நேர்.

மன்னும் இருளை மதிதூரந்த வாறன்பின்
மன்னும் அரணே மலந்துரந்து - தன்னின்
வலித்திரும்பைக் காந்தம் வசஞ்செய்வான் செய்தல்
சலப்பில் விகாரியலன் தான்.

நசித்தொன்றின் உள்ளம் நசித்தலால் ஒன்றா
நசித்திலதேல் ஒன்றாவ தில்லை - நசித்துமலம்
அப்பிணந்த உப்பின் உளமணந்து சேடமாம்
கப்பின்றும் ஈசன் கழல்.

பொன்வாள்முன் கொண்முவிற் புக்கொடுங்கிப் போயகலத்
தன்வாளே எங்குமாந் தன்மைபோல் - முன்வாள்
மலத்தின் மறைந்துள்ளம் மற்றுலகை உண்ணும்
மலத்திரித்துச் செல்லும் வரத்து.

பன்னிரண்டாம் சூத்திரம்

செம்மலர் நோன்றாள் சேர லொட்டா
அம்மலங் கழீஇ அன்பரொடு மரீஇ
மாலற நேயம் மலிநதவர் வேடமும்
ஆலயந் தானும் அரணெனத் தொழுமே.

கருத்துரை :

என்பது சூத்திரம். என்னுகலிற்றோ வெனின், அசிந்
திதனாய் நின்ற பதியைச் சிந்திதனாகக் கண்டு வழிபடுமா
றுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

வார்த்திகப் பொழிப்பு

முதல் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

ஈ ங்டு, ஆணவம், மாயை, காண்மியம் என்னும் மலங்
களைக் களைக என்றது.

ஏது :

அவைதாம் ஞானத்தை யுணர்த்தாது அஞ்ஞானத்தை
யுணர்த்து மாகலான்.

உதாரணம் :

புண்ணிய பாவம் பொருந்துமிக் காண்மியமும்
மண்முதல் மாயைகாண் மாயையும் - கண்ணிய
அஞ்ஞானங் காட்டுமிவ் வாணவமும் இம்மூன்றும்
மெய்ஞ்ஞானிக் காகா விடு.

இரண்டாம் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

இனிச் சிவபக்தர்களோ டுணங்குக என்றது.

ஏது ;

அல்லாதார் அஞ்ஞானத்தை யுணர்த்துவராகலான்.

உதாரணம் ;

மறப்பித்துத் தம்மை மலங்களின் வீழ்க்குஞ்
சிறப்பிலார் தந்திறத்துச் சேர்வை - அறப்பித்துப்
பத்தர் இனத்தாய்ப் பரனுணர்வி னுல்உணரும்
மெய்த்தவரை மேவா வினை .

மூன்றாம் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

இனிப் பத்தரது திருவேடத்தையும் சிவாலயத்தையும்
பரமேசுரனெனக் கண்டு வழிபடுக வென்றது.

ஏது :

அவன் மற்றிவ்விடங்களிற் பிரகாசமாய் நின்றே
அல்லாத இடத்து அப்பிரகாசமாய் நின்றலாள்.

உதாரணம் :

தன்னுணர வேண்டித் தனதுருவைத் தான்கொடுத்துத்
தன்னுணரத் தன்னுள் இருத்தலால் - தன்னுணரும்
நேசத்தார் தம்பால் நிகழுந் ததிநெய்ப்போல்
பாசத்தார்க் கின்றும் பதி.

கண்டனொரு மந்திரத்தாற் காட்டத்தில் அங்குவே
றுண்டல்போல் நின்றங் குளதாமால் - கண்டஉருத்
தானதுவாய் அன்றாமும் தானதுவாய்த் தோன்றானே
தானதுவாய்க் காணுந் தவர்க்கு

நான்காம் அதிகரணம்

மேற்கோள் :

இனி, இவ்விடயங்களில் வழிபடுக என்றது.

ஏது :

நரம்பு நாடி முதலானவற்றைத் தானதுவாய் வரும்
புருடன் அவையாகாவாறு அப்புருட னுமாகலான்.

உதாரணம் :

அதுஇது என்ற ததுவல்லான் கண்டார்க்
சுதுஇது என்றதுவும் அல்லான் - பொதுவதனில்
அத்துவித மாதல் அகண்டமுந் தைவமே
அத்துவிதி அன்பிற் ரொழு.

வினையால் அசத்து வினையலான் ஞானம்
வினையீரி னன்றி வினையா -- வினையீரி
ஞானத்தை நாடித் தொழவே அதுநிகழும்
ஆனத்தால் அன்பின் தொழு.

தன்னை யறிவித்துத் தான்றானைச் செய்தானைப்
பின்னை மறத்தல் பிழையலது - முன்னவனே
தானைதா னுச்செய்தும் தைவமென்றுந் தைவமே
மானே தொழுகை வலி

இந்நூற்கு அதிகாரிகள்

சிவமென்னும் அந்ததர சிந்தைநேர் நோக்கப்
பவமின்றும் கண்வா சகத்திற் - சிவமுண்டாம்
ஒன்றும் இரண்டும் மலத்தார்க்கிங் கொண்குருவால்
இன்றிந்நூல் மும்மை மலர்க்கு

சிறப்புப் பாயிரம்

எந்தை சனற்குமரன் ஏத்தித் தொழியல்பாய்
நந்தி யுரைத்தருளும் ஞானநூல் - சிந்தைசெய்து
தானுரைத்தான் மெய்கண்டான் தாரணியோர் தாமுணர்
ஏதுதிருட் டாந்தத்தால் இன்று.

சிவஞானபோதம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சூர்ணிக் கொத்து

முதற் சூத்திரம்

- 1 - சகம் பிறப்பு இருப்பு இறப்பாகிய முத்தொழிலையுடையது.
- 2 - அது அரனாலே உடையது.
- 3 - மற்றிருவரும் முத்தொழிற்படுவர்கள்.

இரண்டாம் சூத்திரம்

- 1 - அரன் உயிர்களின் இரண்டற நிற்பன்.
- 2 - உயிர்களுக்குக் கன்மபலனை அரனே கொடுப்பன்
- 3 - உயிர்கள் அச்சுமாரியே யிறக்கும்.
- 4 - அரன் சருவ வியாபகன்.

மூன்றாம் சூத்திரம்

- 1 - இல்லையென்கின்ற அறிவுடனே சொல்லுகையினாலே அறிவுயிர் உண்டு.
- 2 - எனது உடல் என்று பொருட்பிறிதின் கிழமையாகச் சொல்லுகையினாலே, உடற்கு வேறாய் உயிருண்டு.
- 3 - ஐந்தையும் ஒருவனே அறிதலின், ஒவ்வொன்றை மாத்திரம் அறிகிற ஐந்திற்கும் வேறாய் உயிர் உண்டு.

- 4 - கனவுடலை விட்டு நனவுடலிலே வருகையினாலே, அக்கனவுடற்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.
- 5 - நித்திரையிலும் பிராணவாயுத் தொழில் பண்ணவும் சரீரத்துக்குப் புசிப்புந் தொழிலும் இல்லாதபடியினாலே, பிராணவாயுவுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.
- 6 - மறந்து மறந்து நினைக்கிறபடியினாலே மறவாமல் இருக்கிற அரனுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.
- 7 - எல்லாத் தத்துவங்களுக்கும் வேறு வேறு பெயர் இருக்கையினாலே, அந்தந்தத் தத்துவங்களுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

நான்காம் சூத்திரம்

- 1 - அந்தக்கரணங்களுக்கு உயிர் உட்கூடினாலன்றித் தொழில் இல்லாதபடியினாலே, அந்தக்கரணங்களுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.
- 2 - மலமறைப்பால் உயிருக்கு அறிவு இல்லை.
- 3 - உயிர் மூன்றவத்தைப்படும்.

ஐந்தாம் சூத்திரம்

- 1 - உயிராலே தத்துவங்களெல்லாம் தொழில் செய்யும்.
- 2 - அரனாலே உயிர்களெல்லாம் அறியும்.

ஆறுஞ் சூத்திரம்

- 1 - உயிரறிவினாலே அறியப்பட்டவெல்லாம் அழியும்.
- 2 - அப்பிரமேயமாக அறியப்பட்டவனே அரன்.

ஏழாம் சூத்திரம்

- 1 - அரன் பாசத்தை அனுபவியான்.
- 2 - பாசம் அரனை அனுபவியாது.
- 3 - உயிர் அவ்விரண்டினையும் அனுபவிக்கும்.

எட்டாம் சூத்திரம்

- 1 - உயிருக்கு நல்லறிவு தவத்தினாலேயே வரும்.
- 2 - உயிருக்குச் சற்குருவாய் வருவது அரனே.
- 3 - உயிர் பஞ்சேந்திரியங்களைப் பற்றுகையினாலே தன்னையும் அறியமாட்டாது.
- 4 - உயிர் பஞ்சேந்திரியங்களிலே பற்றற்றால் தன்னையும் அறியும்.

ஒன்பதாம் சூத்திரம்

- 1 - உயிர் அரன் ஞானத்தினாலேயே அரனைக் காணும்.
- 2 - உயிர் பாசத்திலே பற்றற்றால், அரன் வெளிப்படுவான்.
- 3 - பஞ்சாட்சர செபம் பண்ணினால், வாசனாமலம் போம்.

பத்தாம் சூத்திரம்

- 1 - அரனுடன் ஒன்றாகி நில்.
- 2 - உன் தொழிலெல்லாம் அரன் பணி என்றே கொள்.

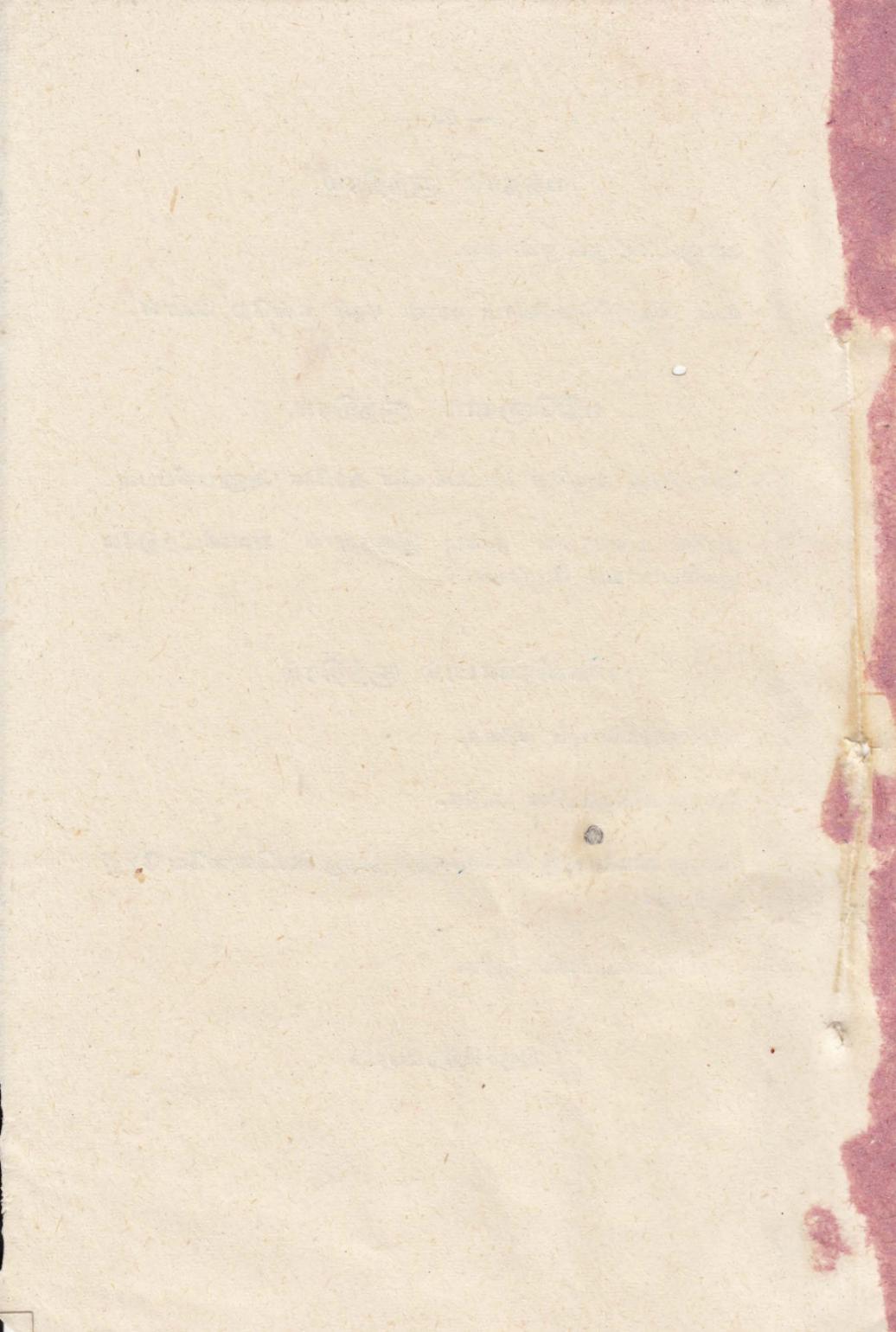
பதினொராம் சூத்திரம்

- 1 - ஞாவிக்கு வருகிற விடயங்களை அரனே அனுபவிப்பன்.
- 2 - அரனே மறவாமல் அன்பு இருந்தால் அவனிடத்திலே ஐக்கியமாய்ப் போவன்.

பன்னிரண்டாம் சூத்திரம்

- 1 - மும்மலங்களையுங் களைக.
- 2 - சிவஞானிகளுடனே கூடுக.
- 3 - சிவஞானிகளையுந் சிவலிங்கத்தை யுந் சிவனெனவே தேறி வழிபடுக.
- 4 - வழிபாடாமையை ஒழிக.

திருச்சிற்றம்பலம்

சைவ சமயத்தவர்களின் முழுமுதற்
கடவுள் சிவபெருமான்.

சமய குரவர் போலச் சந்தான குரவர்களும்
முக்கியமானவர்கள்.

அவர்களின் பதினான்கு சாத்திரங்களும்
கற்கவேண்டியவைகளே.

செட்டியார் பதிப்பகம்
411/1 (693), காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.